31997R1255

2.7.1997. *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* L 174/1

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1255/97

(1997. gada 25. jūnijs),

ar ko nosaka Kopienas kritērijus pieturvietai, kā arī groza pārvadājuma plānu, kas minēts Direktīvas 91/628/EEK pielikumā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 19. novembra Direktīvu 91/628/EEK par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā un par Direktīvas 90/425/EEK un 91/496/EEK grozījumiem ([1]), un jo īpaši tās 13. panta 2. punktu un 14. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā, lai uzlabotu noteiktu pārvadājamo dzīvnieku kategoriju labturību, Direktīvā 91/628/EEK noteiktas prasības attiecībā uz maksimālo ceļā pavadīto laiku, pēc kā dzīvnieks ir jāizkrauj, jāpabaro un jāpadzirdina, kā arī pirms ceļa atsākšanas jāatpūtina vismaz 24 stundas;

tā kā obligātie pārtraukumi ilgstošos dzīvnieku pārvadājumos notiek pieturvietās;

tā kā ir jānosaka kritēriji, ko izvirzīs pieturvietām visā Kopienas teritorijā, lai dzīvniekiem, kas dodas cauri šīm vietām, nodrošinātu optimālos labturības apstākļus, kā arī risinātu vieglas dzīvnieku veselības problēmas;

tā kā, lai veicinātu pieturvietu darba kontroli, kā arī to transporta līdzekļu un dzīvnieku kontroli, kas dodas cauri šīm pieturvietām, ir jāuzliek par pienākumu uzturēt reģistru, kā arī īstenot citus administratīvus pasākumus;

tā kā, lai garantētu, ka pārvadātie dzīvnieki turpina ceļu optimālos labturības apstākļos, atbildīgajai iestādei būtu jāapliecina, ka dzīvnieki spēj izturēt pārvadāšanu;

tā kā, lemjot par Kopienas nodevu, kas segtu to veterināro pārbaužu izdevumus, kurās pārliecinās, ka dzīvnieki spēj turpināt ceļu, būtu jānosaka, ka dalībvalstis saskaņā ar vispārējiem Līguma noteikumiem var likt attiecīgajam uzņēmējam segt šos izdevumus;

tā kā, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti konkrēti noteikumi, kas attiecas uz pieturvietām, Direktīvas 91/628/EEK VIII pielikumā minētais pārvadājuma plāns būtu jāpielāgo jaunajiem noteikumiem;

tā kā iesākumā ir jānosaka noteikumi pieturvietām, kurās izmitina mājas nepārnadžus, kā arī mājas liellopus, aitas, kazas un cūkas;

tā kā Zinātniskā veterinārā komisija pieturvietām ir izvirzījusi noteiktas obligātās prasības, kas ir jāņem vērā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Šī regula attiecas tikai uz pieturvietām, kas Kopienā, saskaņā ar Direktīvas 91/628/EEK pielikuma VII nodaļu un neierobežojot Direktīvas 64/432/EEK ([2]), 80/213/EEK ([3]), 85/511/EEK ([4]), 89/608/EEK ([5]), 90/425/EEK ([6]), 90/426/EEK ([7]), 91/68/EEK ([8]), 91/496/EEK ([9]), 92/102/EEK ([10]) un 93/119/EK ([11]), vismaz uz 24 stundām izmitina mājas nepārnadžus, kā arī mājas liellopus, aitas, kazas un cūkas.

([1]) OV L 340, 11.12.1991., 17. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/29/EK (OV L 148, 30.6.1995., 52. lpp.).

([2]) OV 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/29/EK.

([3]) OV L 47, 21.2.1980., 1. lpp.

([4]) OV L 315, 26.11.1985., 11. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

([5]) OV L 351, 2.12.1989., 34. lpp.

([6]) OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/118/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.).

([7]) OV L 224, 18.11.1990., 42. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

([8]) OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 94/953/EK (OV L 371, 31.12.1994., 14. lpp.).

([9]) OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/43/EK (OV L 162, 1.7.1996., 1. lpp.).

([10]) OV L 355, 5.12.1992., 32. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

([11]) OV L 340, 31.12.1993., 21. lpp.

2. Pieturvietām, kas minētas pirmajā punktā, ir jāievēro Kopienas kritēriji, kas noteikti šajā regulā.

2. pants

Šajā regulā pēc vajadzības piemēro Direktīvas 64/432/EEK 2. panta, Direktīvas 90/425/EEK 2. panta, 91/496/EEK 2. panta un Direktīvas 91/628/EEK 2. panta definīcijas.

3. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pieturvietas apstiprina tās dalībvalsts atbildīgā iestāde, kuras teritorijā šīs pieturvietas atrodas.

2. Lai apstiprinātu pieturvietu, atbildīgā iestāde, kas definēta Direktīvas 90/425/EEK 2. panta 6. punktā, nodrošina, ka pieturvietas atbilst visām šīs regulas I pielikumā izvirzītajām prasībām; turklāt šīs pieturvietas:

a) atrodas tādā Kopienas rajonā, uz kuru neattiecas aizliegumi un ierobežojumi saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas juridiskajiem aktiem;

b) atrodas valsts pilnvarota veterinārārsta kontrolē, kas *inter alia* nodrošina atbilstību šīs regulas noteikumiem;

c) darbojas saskaņā ar visiem būtiskajiem Kopienas noteikumiem attiecībā uz dzīvnieku veselību, dzīvnieku kustību un dzīvnieku aizsardzību kaušanas laikā;

d) pakļaujas regulārām pārbaudēm, lai pārliecinātos, ka apstiprināšanai izvirzītos nosacījumus turpina ievērot.

3. Atbildīgā iestāde katrai pieturvietai piešķir apstiprinājuma numuru. Šādu apstiprinājumu var attiecināt arī tikai uz atsevišķu kategoriju dzīvniekiem ar konkrētu veterināro un veselības statusu. Atbildīgā iestāde Komisijai iesniedz apstiprināto pieturvietu sarakstu, kā arī informē Komisiju par visām pārmaiņām. Komisija Pastāvīgās veterinārās komisijas ietvaros šo informāciju nosūta dalībvalstīm.

4. Atbildīgā iestāde var atsaukt vai apturēt apstiprinājumu, ja netiek ievērots šis pants vai citi attiecīgi šīs regulas noteikumi, kā arī tad, ja rajons, kurā atrodas pieturvieta, iegūst citu veselības statusu, vai arī tad, ja tiek pārkāpti dzīvnieku labturības noteikumi. Apstiprinājumu atjauno, kad atbildīgā iestāde ir pārliecinājusies, ka pieturvieta atkal atbilst visām šīs regulas prasībām.

4. pants

1. Pieturvietas izmanto tikai, lai uzņemtu, pabarotu, padzirdītu, atpūtinātu, izmitinātu, aprūpētu un nosūtītu tālāk dzīvniekus, kas dodas cauri šīm vietām.

2. Tomēr, atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalstis pieturvietu statusu var piešķirt savākšanas centriem, kas definēti Direktīvas 64/432/EEK 2. panta o) apakšpunktā, ar noteikumu, ka šie centri, ja tos izmanto kā pieturvietas, atbilst šādām prasībām:

a) Direktīvas 64/432/EEK 11. panta prasībām un šīs regulas prasībām;

b) attiecīgajā laikposmā šos centrus izmanto tikai kā pieturvietas;

c) tos neizmanto, lai pirktu vai pārdotu dzīvniekus, uz kuriem attiecas šī regula.

3. Lai neapdraudētu veselības statusu, pieturvietā vienlaikus var uzturēties tikai attiecīgo sugu dzīvnieki ar vienādu sertificētu veterināro statusu.

5. pants

Pieturvietas īpašnieks vai arī jebkura fiziska vai juridiska persona, kas vada pieturvietu, atbild par to, lai tiktu ievēroti šīs Regulas noteikumi, un šajā nolūkā šādu personu pienākums ir:

a) uzņemt tikai tos dzīvniekus, kas ir sertificēti vai identificēti saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem, īpaši ņemot vērā 3. panta 3. punktā minētos noteikumus. Šajā nolūkā šī persona pārbauda vai arī uzdod pārbaudīt attiecīgos sugu vai kategoriju dzīvnieku veterinārās dokumentus vai citus pavaddokumentus, kā arī pēc izvēles – dzīvnieku identifikācijas marķējumus;

b) nodrošināt, ka dzīvniekus, neierobežojot I pielikuma B.3 punkta noteikumus, pieturvietā tur tajās pašās grupās, kādās tie atsūtīti, un katru dzīvnieku sūtījumu izmitina pilnīgi atsevišķās telpās, tos aprūpē saskaņā ar valsts pilnvarota veterinārārsta ieteikumiem, lai novērstu jebkādu saskarsmi, kas varētu apdraudēt dzīvnieka veterināro statusu;

c) nodrošināt, ka dzīvniekus, kas uzturas pieturvietās, baro un dzirdina pareizajā laikā, atkarībā no attiecīgajām sugām, kā arī nodrošināt šim nolūkam nepieciešamo barības un šķidrumu daudzumu;

d) rūpēties par dzīvniekiem, kas uzturas pieturvietās un vajadzības gadījumā veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai garantētu dzīvnieku labturību un ievērotu dzīvnieku veselības prasības;

e) izsaukt veterinārārstu, ja rodas vajadzība:
— atbilstīgi ārstēt dzīvniekus, kas ir saslimuši vai ieguvuši ievainojumus, atrodoties šīs personas atbildībā, un
— vajadzības gadījumā šādus dzīvniekus nokaut vai iemidzināt saskaņā ar Direktīvu 93/119/EK;

f) izmantot darbiniekus, kas ir ieguvuši vajadzīgās spējas, zināšanas un profesionālo kompetenci, kā arī apguvuši darbam nepieciešamās iemaņas vai nu uzņēmumā, vai arī mācību iestādē vai arī ir ieguvuši atbilstīgu praktisko pieredzi, kas ļauj izmitināt un, ja vajadzīgs, atbilstīgi aprūpēt attiecīgos dzīvniekus;

g) veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka dzīvniekus pieturvietās izmitina saskaņā ar atbilstīgām dzīvnieku labturības prasībām;

h) reģistrēt I pielikuma C.7 punktā minēto informāciju vai arī izveidot šīs informācijas datu bāzi, glabāt un darīt pieejamu atbildīgajai iestādei informāciju vismaz par trim gadiem;

i) pēc iespējas ātrāk informēt atbildīgo iestādi par jebkuriem pamanītajiem pārkāpumiem.

6. pants

1. Pirms dzīvnieki atstāj pieturvietu, valsts pilnvarots veterinārārsts vai jebkurš veterinārārsts, ko šim nolūkam norīkojusi atbildīgā iestāde, balstoties uz šim nolūkam saskaņā ar II pielikumu izstrādāto pārvadājumu plānu, apstiprina, ka dzīvnieki spēj turpināt ceļu.

Dalībvalstis var noteikt, ka izdevumus, kas radušies veterinārās pārbaudes dēļ, sedz attiecīgais uzņēmējs.

2. Noteikumus par informācijas apmaiņu starp iestādēm, lai ievērotu šīs regulas prasības, nosaka saskaņā ar Direktīvas 91/628/EEK 6. panta 3. punktā izklāstīto kārtību.

7. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 1999. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Luksemburgā, 1997. gada 25. jūnijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. VAN AARTSEN

I PIELIKUMS

KOPIENAS KRITĒRIJI PIETURVIETĀM

A. VETERINĀRIE UN HIGIĒNAS PASĀKUMI

1. Katrai pieturvietai jābūt:

   a) apgādātai ar piemērotu aprīkojumu visu ēku, iekārtu, telpu un transporta līdzekļu tīrīšanai un dezinfekcijai;

   b) celtai no materiāliem, ko viegli var kārtīgi notīrīt un dezinficēt;

   c) saskaņā ar veterinārierēdņa prasībām iztīrītai pirms un pēc katras lietošanas.

2. Persona, kas atbild par pieturvietu, nodrošina tīras iekārtas un aizsargtērpus, ko glabā tikai un vienīgi tām personām, kas ierodas pieturvietās, kā arī piemērotas iekārtas minēto priekšmetu tīrīšanai un dezinfekcijai.

3. Pakaišus aizvāc, kad dzīvnieku sūtījumu izved no iežogojuma, un pēc 1. punkta c) apakšpunktā noteiktās tīrīšanas un dezinfekcijas tos aizstāj ar svaigiem pakaišiem.

4. Pieturvietas izmanto ne ilgāk kā sešas dienas pēc kārtas, tad tās ir pilnībā jāatbrīvo no dzīvniekiem vismaz uz 24 stundām, jāiztīra un jādezinficē, pirms ierodas jauns sūtījums.

B. UZBŪVE UN TELPAS

1. Papildus Direktīvas 91/628/EEK pielikuma 1.A 4. sadaļas noteikumiem, kas attiecas uz dzīvnieku iekraušanu transporta līdzekļos un izkraušanu no tiem, katrā pieturvietā ir jābūt piemērotam aprīkojumam un iekārtām dzīvnieku iekraušanai transporta līdzekļos un izkraušanai no tiem. Šādam aprīkojumam un iekārtām ir jābūt grīdas segumam, kas novērš slīdēšanu, un vajadzības gadījumā tām jābūt sānu aizsardzībai. Tilti, slīpnes un ejas jāapgādā ar barjerām, margām vai citiem līdzekļiem, kas neļautu dzīvniekiem no tiem nokrist. Iekraušanas slīpnēm un izkraušanas slīpnēm jābūt pēc iespējas lēzenākām. Eju grīdām ir jābūt izklātām ar segumu, kas samazina slīdēšanas varbūtību, un tā konstruētām, lai mazinātu iespēju, ka dzīvnieki sevi savaino. Īpaši ir jārūpējas, lai nodrošinātu, ka starp transporta līdzekļa grīdu un slīpni vai arī slīpni un izkraušanas telpu nav vērā ņemamu spraugu vai pakāpienu, kas liktu dzīvniekiem lēkt, radot draudus, ka viņi varētu paslīdēt vai paklupt.

   Sākot no 1999. gada 1. jūlija, visas pieturvietas pastāvīgi aprīko ar pietiekamu skaitu pastāvīgu vai pārvietojamu slīpņu, ko konstruē un izmanto tā, lai dzīvniekiem izkraušanas vai iekraušanas laikā nebūtu jākāpj pa virsmu, kuras slīpums pārsniedz 20°.

2. Visām iekārtām, ko izmanto, lai izmitinātu dzīvniekus pieturvietā, jābūt:

   a) grīdu segumiem, kas samazina slīdēšanas varbūtību un neapdraud dzīvnieku veselību;

   b) jumtiem un pietiekamai sānu aizsardzībai, lai aizsargātu dzīvniekus no nelabvēlīgiem laika apstākļiem;

   c) piemērotām ierīcēm dzīvnieku turēšanai, pārbaudei un vajadzības gadījumā – izmeklēšanai, barošanai, dzirdināšanai, kā arī barības glabāšanai;

   d) ventilācijai un noteku sistēmai, kas atbilst turēšanas jaudai un izmitināmo dzīvnieku sugai;

   e) dabiskajam vai mākslīgajam apgaismojumam, kas ir pietiekams, lai ļautu jebkurā laikā pārbaudīt dzīvniekus. Vajadzības gadījumā būtu jānodrošina pietiekams rezerves apgaismojums;

   f) aprīkojumam to dzīvnieku piesiešanai, kas ir jāpiesien. Dzīvniekus piesien tā, lai tas dzīvniekam neradītu sāpes un ciešanas, kā arī ļautu bez grūtībām ēst, dzert un apgulties;

   g) pietiekami lielai platībai, kas attiecīgu sugu dzīvniekiem ļautu bez grūtībām apgulties, kā arī viegli nokļūt līdz dzirdinātavām un barotavām;

   h) pietiekamiem pakaišu krājumiem. Pakaišus novieto katrā iežogojumā, ņemot vērā katras sugas dzīvnieku vajadzības vai izmitināto dzīvnieku kategoriju;

   i) būvētai un uzturētai tā, lai dzīvnieki nevarētu nonākt saskarē ar jebkādu asu vai bīstamu priekšmetu, kā arī bojātu virsmu, kas varētu tos ievainot.

3. Pieturvietās ir jābūt piemērotām telpām, kur atsevišķi izmitināt slimus un ievainotus dzīvniekus, kā arī tādus dzīvniekus, kam vajadzīga īpaša uzmanība.

4. Pieturvietās ir jābūt piemērotām telpām visām personām, kas uzturas pieturvietās vai tās izmanto.

5. Pieturvietām ir jāspēj atbilstīgi uzglabāt un likvidēt atkritumus, kā arī uzglabāt mirušus dzīvniekus, ko pēc tām aizvāks un iznīcinās saskaņā ar Direktīvu 90/667/EEK [1].

C. DARBĪBAS

1. Dzīvnieki būtu jāizkrauj tūlīt pēc ierašanās. Ja kavēšanās ir nenovēršama, dzīvniekiem, ņemot vērā laika apstākļus un gaidīšanas ilgumu, būtu jānodrošina labākie iespējamie labturības apstākļi.

2. Dzīvnieki būtu jāiekrauj vai jāizkrauj tā, lai tos nesabaidītu, neuztrauktu un nedarītu tiem pāri, kā arī lai tie netiktu notriekti uz zemes. Dzīvniekus nedrīkst celt vai vilkt aiz galvas, ragiem, ausīm, pēdām, astēm vai vilnas, vai arī radīt nevajadzīgas sāpes vai ciešanas citā veidā. Vajadzības gadījumā tie jāved katrs atsevišķi.

3. Lai nodrošinātu dzīvnieku kustību caur telpām:
   a) pārvietojamās ejas ir jāierīko tā, lai ļautu izpausties dzīvnieku bara tieksmēm;
   b) dzīvnieku vadīšanai domātie instrumenti ir jāizmanto tikai šim nolūkam. Būtu pēc iespējas jāizvairās no elektrošoka ierīču izmantošanas, un tās drīkst izmantot tikai attiecībā pret pieaugušiem liellopiem un cūkām, kas atsakās kustēties, ar nosacījumu, ka strāvas triecieni ilgst ne ilgāk par divām sekundēm, tos piemēro ik pēc piemērota laika, un dzīvnieku priekšā ir telpa, uz kuru virzīties. Šādus triecienus drīkst vērst tikai pret pakaļkāju muskuļiem;
   c) dzīvniekus nedrīkst sist, tāpat ir aizliegts spiest to jutīgās ķermeņa daļas. Nekādā gadījumā nedrīkst spiest, griezt vai lauzt dzīvnieku astes vai arī spiest to acis. Dzīvniekus nedrīkst dunkāt un spārdīt;
   d) personas, kas izmitina dzīvniekus pieturvietā, nedrīkst izmantot bakstīkļus vai arī citus priekšmetus ar noasinātiem galiem. Mietus un citus priekšmetus dzīvnieku vadīšanai var izmantot ar noteikumu, ka tie lietošanas laikā neievaino dzīvnieku un nerada nevajadzīgas ciešanas.

4. Dzīvnieki, kas ceļa laikā bijuši pakļauti augstām temperatūrām lielā gaisa mitrumā, ir pēc iespējas ātrāk jāatdzesē, izmantojot piemērotas metodes;

5. Dzīvniekus baro un dzirda tā, lai nodrošinātu, ka jebkurš pieturvietā izmitinātais dzīvnieks saņem tīru ūdeni vismaz sev vajadzīgajos apjomos, kā arī tik daudz barības, lai apmierinātu savas fizioloģiskās vajadzības uzturēšanas laikā un ceļā līdz nākamajai barošanas vietai. Pieturvietas nedrīkst uzņemt dzīvniekus ar īpašām barošanas vajadzībām, piemēram, jaunus teļus, kam ir nepieciešama šķidra barība, ja vien pieturvieta nav atbilstīgi aprīkota, lai apmierinātu šo dzīvnieku vajadzības.

6. Pieturvietas darbinieki dzīvnieku stāvokli pārbauda tad, kad dzīvnieki ierodas, un pārbaudes atkārto vismaz reizi 12 stundās, kamēr dzīvnieki uzturas pieturvietā.

7. Šīs direktīvas 5. panta h) apakšpunktā minētajā reģistrā ir šāda informācija:
   a) datums un laiks, kurā katru sūtījumu beidz izkraut, kā arī datums un laiks, kurā katru sūtījumu sāk iekraut;
   b) tādas iznīcināšanas datums un ilgums, ko veterināros nolūkos veic saskaņā ar šā pielikuma A daļas 4. punktu;
   c) dzīvnieku veterinārsanitārā(-o) sertifikāta(-u) numurs(-i), kas attiecas uz katru sūtījumu;
   d) jebkādas vajadzīgās piezīmes par dzīvnieku veselības stāvokli un labturības apstākļiem, jo īpaši:
      — cik dzīvnieki ir nomiruši līdz izkraušanai un cik dzīvnieki nomirst, uzturoties pieturvietā,
      — cik dzīvnieki līdz izkraušanai vai pieturvietā ir guvuši nopietnus ievainojumus vai arī ir atzīti par tādiem, kas nespēj turpināt ceļu;
   e) pārvadātāju vārdi un adreses, kā arī transporta līdzekļu reģistrācijas numurs.

II PIELIKUMS

VIII. NODAĻA

PĀRVADĀJUMA PLĀNS (1)

1) PĀRVADĀTĀJS (nosaukums, adrese, firma) PĀRVADĀTĀJA PARAKSTS a)	2) TRANSPORTLĪDZEKLIS REĢISTRĀCIJAS VAI IDENTIFIKĀCIJAS Nr. a)			
3) DZĪVNIEKU SUGA SKAITS IZBRAUKŠANAS VIETA GALAMĒRĶA VIETA UN VALSTS a)	4) MARŠRUTS PAREDZĒTAIS BRAUCIENA LAIKS a)			
5) VETERINĀRĀ SERTIFIKĀTA(-U) VAI PAVADDOKUMENTA(-U) NUMURS	6) VETERINĀRĀRSTA ZĪMOGS IZBRAUKŠANAS VIETĀ b)	7) VETERINĀRĀRSTA ZĪMOGS PIETURVIETĀ(-S) b)		
8) IZBRAUKŠANAS DATUMS UN LAIKS a)	9) PERSONAS UZVĀRDS, KAS ATBILDĪGA PAR TRANSPORTU BRAUCIENA LAIKĀ c)	10) KOMPETENTĀS IESTĀDES ZĪMOGS IZBRAUKŠANAS VIETĀ VAI ATĻAUTĀ ROBEŽKONTROLES PUNKTĀ d)		
11) PLĀNOTĀS PIETURVIETAS VAI PĀRVIETOŠANĀS PUNKTI a)		12) FAKTISKĀS PIETURVIETAS VAI PĀRVIETOŠANĀS PUNKTI (c un e)		
13) VIETA UN ADRESE	14) DATUMS UN LAIKS	15) APSTĀŠANĀS ILGUMS	16) IEMESLS	17) VIETA UN ADRESE / 18) DATUMS UN LAIKS
i)				
ii)				
ii)				
iv)				
v)				
vi)				
19) a) aizpilda pārvadātājs pirms izbraukšanas b) aizpilda attiecīgais veterinārārsts c) aizpilda pārvadātājs brauciena laikā d) aizpilda kompetentā iestāde izbraukšanas vietā vai atļautā robežkontroles punktā e) aizpilda pārvadātājs pēc brauciena	20) BRAUCIENA LAIKĀ ATBILDĪGĀS PERSONAS PARAKSTS e)	21) Ierašanās galamērķa vietā datums un laiks e)		
22) NOVĒROJUMI: (b vai e)				

(1) Aizstāj Direktīvas 91/628/EEK pielikuma VIII nodaļu.